

*ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10*

1. Παρασκευή. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

2. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373)· (τυπικὸν 2ας Μαΐου· περιπτῶσις β' §§ 2-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» κοντάκιον «Τῆ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρῖς), ὁ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»), τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα· τὸ στιχηρὸν «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς», εἶτα τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου «Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν», μὲ στίχον εἰς τὸ α' «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Πάλιν ὁ χρυσορροάς», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια τὸ τῆς ἐορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, πάλιν τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ

τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «*Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας δόξα*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν μαθητῶν δισταζόντων*» (βλέπε Σάβ. Θωμᾶ εἰς τοὺς στίχους τῶν αἰνῶν), τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α΄ στιχολ. τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ δὲ τὴν β΄ στιχολ. τὰ καθίσματα τοῦ ἱεράρχου «*Θεοὶς δόγμασι*», Δόξα, τὸ ἕτερον «*Ὡς περ ἄστρον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων*»· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱεράρχου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, τὸ μεσῳδίων κάθισμα αὐτοῦ «*Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν...*» (βλέπε Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, καθίσματα)· ἀφ' ε΄ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» ἀντὶ τοῦ «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ καταβασία «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς «*Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου*», τοῦ ἱεράρχου «*Ἀρχιερέων τὸ κλέος*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*». Εἰς τοὺς αἶνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3, ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἱεράρχου ἕτερα 3 «*Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Τὸ μέγα κλέος*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*», τοῦ ἱεράρχου «*Στύλος γέγονας*», τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ἱεράρχου, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων*» (Ἐβρ. ιγ΄ 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε΄ 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν*

Θεόν σου, Σιών, Ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... «Χριστὸς ἀνέστη».

3. †ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀρμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ΄ αἰ.). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν δ΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α΄) πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμψάντων ἁγίων· β΄) Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ΄) Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδοῦνη (†1685)· δ΄) Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτση· ε΄) τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδφ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκατανοίς τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μηνίματος» κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προομιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 7 ἀναστάσιμα στιχηρὰ καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μυροφόρων, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σιὰ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτῆρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες»,* Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

* Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξει τῷ προεστῶτι, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Κανόνα πίστεως.

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφάνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικοδήμος ὁ ἔνθεμος. (Ποίημα τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου πρώην Πατρῶν κ. Νικοδήμου.)

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτῖα. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πάσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσπυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου.»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» (γ΄), τοῦ πάσχα

«Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τῶν μυροφόρων «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε» (ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἶδησις. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν μυροφόρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»), ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισηραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς: ἦχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐσας κατέπανσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας ὁ σωτὴρ ἔξανέστη τοῦ μηνήματος».

4. Δευτέρα. Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. δ' 46-54).

5. Τρίτη. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 5-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 27-33).

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν μυροφόρων, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν 23ην Ἀπριλίου (§§ 19-20, καὶ ὑποσ. 3 καὶ 4).

6. Τετάρτη. Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφεὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς ἀσκήσαντος (†1602).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 35-39).

7. Πέμπτη. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος (†303).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 40-44).

8. Παρασκευή. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικία «*Ταῖς μυροφόροις*», Δόξα, «*Τοῦ σταυροῦ σου*» κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν μυροφόρων (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Πέμπτη ἐσπέρας καὶ Παρασκευῇ πρωί).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*».

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Αἱ μυροφόροι ὄρθρῳ γινόμεναι*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκειμενον τῆς ἡμέρας «*Ἡ βοήθειά μου*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ εὐαγγελιστοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «*Δεῦτε τῆς σοφίας τὸν βυθὸν*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταία, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἠτήσατο Ἰωσήφ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὁ εὐσχήμων*», «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, «*Ἀπόστολε, Χριστῷ*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «*Μυροφόροι γυναῖκες*» (Παρασκευῆ πρῶτὴ εἰς τοὺς αἴνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐξῆς· εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τῶν μυροφόρων «*Τὰ μύρα θερμῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος β΄. *Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.*

Πρὸς τὸ μνημά σου σῶτερ, αἱ σεπταὶ μυροφόροι ἐλθοῦσαι, τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις, ὡς βροτόν σε κατηπεύγοντο· ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν ἀνέστη ὁ Κύριος, δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις, τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἑξανάστασιν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ ἕτερον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τὴν μνήμην τιμήσωμεν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος β΄. *Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Τὰ μύρα σωτῆρ γυναῖκες προσκομίζουσαι, ἐξήτουν σπουδῆ μυρίσαι σε φιλάνθρωπε, ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος, πρὸς αὐτὰς ἔβόα· Ἐγγήγεται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος, πατήσας τὸν ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τοῦ ὄρθρου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ὡς ἀκριβῶς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον (ἑωθινὸν ια΄) ἐκ τῶν βημοθύρων «*Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα΄ 14-25).

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῶν μυροφόρων «*Ἐσταυρώθης σαρκί*» μετὰ τῶν εἰρμῶν, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*», καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τῆς σοφίας τῷ στήθει*», Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Τοὺς θορύβους τοῦ βίου*», Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος β΄. *Αὐτόμελον.*

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως καὶ δι΄

αὐτῶν βοῶμέν σοι φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παρὰ σχου
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐφ' οὗ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ
καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἐναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιω-
τέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Θεολογῶν ἐβρόν-
τησας», τοῦ ὁσίου «Τῷ τοῦ δεσπότη, ὅσιε» καὶ τῆς ἑορτῆς
«Γυναῖκες ἀκουτίσθητε».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, εἰς στίχους 4, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ
εὐαγγελιστοῦ 3 «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε» ἀνὰ μίαν καὶ
τοῦ ὁσίου ἐν «Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον
«Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων «Μετὰ
φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες» (ζῆτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον εἰς
τὸν στίχον τῶν αἰῶν τῆς ἡμέρας). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πά-
σχα μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κα-
τῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις», «Ἀπόστολε, Χριστῷ» καὶ τοῦ
ναοῦ, κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις»· Ἀπόστολος·
τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Ἰω. α' 1-7)·
Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ'
25-28, κα' 24-25)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

9. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων».
Ἦσαίου προφήτου (ἡ' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος (†
250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.

Ἦ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (τυπικὸν Πεντη-
κοσταρίου §19). Ἀπόστολος· ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Πράξεων
(Πρξ. θ' 19-31)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου
(Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε,
δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεΐα τῆς τοῦ
παραλύτου θεραπείας». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.
Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου

Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ εἰς Ῥώμην τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ. Ἦχος γ', ἑωθινὸν ε' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Τοῦ προφήτου σου Ἡσαΐου», Δόξα, «Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος» κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προομιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.τ.λ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τὴν ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μνηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ Πάσχα ὡς τῆ Κυριακῆ τῶν μυροφόρων εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» (γ'), τοῦ πάσχα «Σαρὸς κὶ ὑπνώσας» καὶ τοῦ παραλύτου ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παραλύτον», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

11. Δευτέρα. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημερινὰ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 56-69).

12. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Ἐπι-

φρανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἐπίστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33)· Εὐ-αγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

13. Τετάρτη. † «Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάνου ἐπισκόπου Συνάδων († 5 αἰ.). (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου, Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*» κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἐορτήν). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 προσόμοια «*Πάρεσιν ἢ μεσότης ἡμερῶν*» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῆς ἐορτῆς μεσοσύσης*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοσύσης τῆς ἐορτῆς*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρις.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασαίαι οἱ εἰρμὸι τῆς ἐορτῆς «*Θάλασσαν ἔπηξας*» ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τῶν ἁγίων, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοσύσης τῆς ἐορτῆς*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοσύσης τῆς ἐορτῆς*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἐβδ. Πράξ., «*Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «*Τῆς ἐορτῆς μεσοσύσης*» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων*

μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἄλληλουΐα)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. Πέμπτη. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

15. Παρασκευή. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «*Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-α' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 21-30).

16. Σάββατον. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42). «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*» «*Χριστὸς ἀνέστη*».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἐαυτὸν ὠμολόγει». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλλίας (†1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617). Ἦχος δ', ἐωθινὸν ζ'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «*Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «*Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυ-*

ρῶ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ εἰς τοὺς αἴνους ἰδιόμελον τῆς Σαμαρείτιδος «Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον «Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον», τὰ τριαδικὰ «Ἐξίον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικία «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἔμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν* ἢ θ΄ ὠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» (γ΄) καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικία «Τὸ φαιδρὸν», «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε΄ ἐβδ. Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια΄ 19-30)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς

Σαμαρείτιδος, «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ἰω. δ' 5-42).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

18. Δευτέρα. Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, Βενεδίμου τῶν Ἀθηναίων μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 42-52).

19. Τρίτη. Πατρικίου ἐπισκ. Προύσης ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου μαρτύρων (β' αἰ.). Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ' 12)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 51-59).

20. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσ., ιδρυτῶν Νέας Μονῆς Χίου (ια' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἐορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς): Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 5-14).

21. Πέμπτη. † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρων τῆς Σαμαρείτιδος (τυπικὸν 21ης Μαΐου, περίπτ. γ' § 6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοσύσης τῆς ἑορτῆς» κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὴν ἀ' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων εἰς 6, Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, «Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη» (Τετάρτης ἑσπέρας).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ προσόμοια τῶν ἁγίων «Πρῶτος βασιλεὺς» κ.λπ., Δόξα, «Σέλας φαινότατον», Καὶ νῦν, «Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἤλθεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ Δόξα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱός» (Πέμπτη Σαμαρείτιδος εἰς τοὺς αἴνους): ἀπολυτίκιον «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὸν ἔσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν ἀ' στιχολογίαν, τῶν ἁγίων «Νέος γέγονας Δαυὶδ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς Σαμαρείτιδος ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανὸς εὐφραινέσθω, τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστὸς ἐκ παρθένου, ἐπιφανεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, θαύμασιν ἐκλάμψας δὲ γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῶν ἰαμάτων, ὡς μόνος ἀθάνατος.

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν, τῶν ἁγίων «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶρον «Ὡς τῇ πιστῇ Σαμαρείτιδι» (ζήτηι τῇ Πέμπτῃ Σαμαρείτιδος πρωί). Εἰς τὸν πολυέλεον, τῶν ἁγίων «Ἡ εὐσχημος μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Σαμαρείτιδος

ἦχος δ΄. *Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ἐκ φρέατοςνάματα, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαροῦ, ἐλθοῦσα ὡς σύννηθες, ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλεῖν, τὸ ζῶν ὕδωρ ἤντηλησεν, οὕτως ἐφευρηκυῖα, τὴν πηγὴν καθημένην, ἔνθα πηγὴ καὶ φρέαρ, Ἰακῶβ διωρούχθη, κόσμου τοὺς φλογοτρόφους, δροσιζουσαν καύσωνας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου. Τὰ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ λοιπά· Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων (13ης Νοεμ. ἐν τῇ λειτουργίᾳ), «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι΄ 9-16). Εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῶν θεοστέπτων» κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς Σαμαρεΐτιδος μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἁγίων ἀνά 4. Ἐπὶ γ΄ ὠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν ἁγίων «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Σαμαρεΐτιδος «Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός» (βλέπε ἀνωτέρω) ἄφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον·

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῶν ἁγίων «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τῆς Σαμαρεΐτιδος (ζήτει τῇ Κυριακῇ) «Σαμάρειαν κατέλαβες».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων 4 «Χαῖρε, Κωνσταντίνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, «Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς» (Πέμπτη Σαμαρεΐτιδος, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. κς΄ 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Νοεμ. 13, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι΄ 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ

Μηναίον προτάσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

22. Παρασκευή. Βασιλίσκου μάρτυρος (†308) Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ μνήμη τῆς β΄ Οἰκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε΄ 5-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι΄ 17-28).

23. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν Ἄπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ΄ ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι΄ 44-ια΄ 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ΄ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η΄ 21-30). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι» «Χριστὸς ἀνέστη».

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590). Ἦχος πλ. α΄· ἑωθινὸν η΄ (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν» κοντάκιον «Πίστει ἔλθοῦσα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7, τοῦ τυφλοῦ 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἤλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰῶν «Ὁ διὰ σπλάγχνα

ἐλέους» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ὁλον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαίρει, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἡ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ μεσῶδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτῆρι Θεῷ*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου), ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» (γ') καὶ τὰ 3 ἐξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἰΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ιδιόμελον «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ς' Πράξ., «*Ἐγένετο πορευομένων*» (Πρξ. ις' 16-34)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ' 1-38).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*» «*Χριστὸς ἀνέστη*».

25. Δευτέρα. Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τυφλοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον» κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ τῆς ἡμέρας 3 προσόμοια ἐκ τοῦ Πεντηηχοσταρίου καὶ τοῦ Προδρομοῦ ἕτερα 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς». Εἰσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα· τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρομοῦ, Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Παράγων ὁ Ἰησοῦς». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τοῦ Προδρομοῦ «Ἐκ γῆς ἀνατεῖλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, οἰκτίριμον» (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ πρῶτῃ εἰς τὴν β' στιχολογίαν). Εἰς τὴν β' στιχολογίαν τοῦ Προδρομοῦ «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τοῦ τυφλοῦ·

⁷Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀναβλέψας ὁρᾶται τυφλὸς τῷ πτύσματι, τοῦ τὴν βροτῶν διαρτίαν πρὶν πλαστουργήσαντος, μὴ ὁρῶν ἐκ γενετῆς τὸν μέγαν ἥλιον· ὅθεν καὶ χάριτας Θεῷ, ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς, τὴν τούτου ἰδὼν εἰκόνα, καθ' ὁμοίωσιν πεπλασμένην, τοῦ τὴν εἰκόνα πλαστουργήσαντος.

Διὰ τὸν πολυέλεον τὸ κάθισμα τοῦ προδρομοῦ «Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τοῦ τυφλοῦ·

⁷Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ συνάναρχος, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τὴν ἡμῶν φύσιν ἐνδεδυται, καὶ τὰς νόσους τῶν βροτῶν, ἀπελαύνων ὡς Θεός, ἐφώτισε καὶ τὰς κόρας, τοῦ ἐκ νηδύος μητρῶας, ἐστερημένου φωτός.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου

τοῦ ὄρθρου ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ. Κανόνες τοῦ τυφλοῦ καὶ τοῦ Προδρομοῦ ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κάθισμα τοῦ προδρομοῦ «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ τυφλοῦ «Ὁ τῶν ὄλων δεσπότης καὶ ποιητής» (ζῆτει ὡς μεσῳδιον τῆ Κυριακῆ): ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρομοῦ καὶ τὸ μνηολόγιον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Τῷ σωτῆρι Θεῷ» «Τὴν τιμιωτέραν», «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ προδρομοῦ «Ἐν τῇ εὐρέσει, Προδρόμε» καὶ τῆς ἑορτῆς «Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς». Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρομοῦ 3 «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλῆ» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Τὴν πανσεβάσιμον κάραν», Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Κύριε, παράγων ἐν τῷ ὁδῷ» (ὄρα Δευτέρα πρωὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μνηολογίῳ προκειμένου– τοῦ Προδρομοῦ, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους» (Β' Κορ. δ' 6-15): Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσποτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). «Ἄξιον ἐστίν». «Εἰς μνημύσωνον» «Χριστὸς ἀνέστη».

26. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἰαφαίου ἀποστόλου, Ἰαλεξάνδρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν): Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 19-28): Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

27. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος (ε' αἰ.): Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Εἰς τὴν θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτικίον «Τὸν συνάναρχον Λόγον» κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ὁ

ιερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκειμένον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομαδί (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἐντὶ μεσονυκτικοῦ, ἡ ἐναρακτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἴτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας (27 Μαΐου) καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἐπίστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ς´ ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιη´ 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ς´ ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ´ 36-47). «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου» «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἐντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ τρὶς ἐντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημειώσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατὰλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως καὶ Πηδάλιον σ. 789).

2. Ἐνθα τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ δύναται νὰ συμπληρῆ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν 2αν Μαΐου (περίπτωσις ς´ §§ 8-9) καὶ τὴν 8ην Μαΐου (περίπτωσις δ´ §§ 10-12). Ἐπίστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ».

28. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Εὐτυχοῦς ἐπισκό-

που Μελιτινῆς († α' αἰ.)· Ἐλικωνίδος μάρτυρος (†244)· μνήμη α' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἦ Θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός,*», «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρις καὶ ὁ προοιμακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἑσπερία στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἐπόλυσις «*Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*» καὶ εἶτα τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τρις. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ὅ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασαίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Ἐντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάριον (τρις), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλουῖα*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν*» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος ἄλληλουῖα*» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*» «*Πληρωθήτω*» «*Εἶη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ειδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προομιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Εἴθισται εἰς πάσας τὰς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς» κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν «Εἴη τὸ ὄνομα», εὐχὴ δ' ἀπολύσεως ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

3) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασαίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεὶς».

29. Παρασκευή. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος (†307) τῆς Τυρίας Θεοδοσίας ὀσιομάρτυρος τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης (†730), Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 17 Ἀπρ. 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 1-11).

30. Σάββατον. Ἰσαακίου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.). Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.). Ἦχος πλ. β', ἔωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. «Ἀνελήφθης» – «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὐριον) «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Κύριε, τῆς οἰκονομίας», τὰ τριαδικὰ

«Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ι') Εὐαγγελίου, κανόνες κ.τ.λ. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἄφ' ὧν ὡδῆς τῶν κανόνων τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς» «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄν προτιμηθῶν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης» εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ζ' ἐβδ. Πράξι, «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον» ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».